

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Det koster ey for megen striid

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Det koster ey for megen striid", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 201*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid101637/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Hvor yndeligt og lifligt er det dog,
 At have JESUM selv til arv og eye,
 Og vidre kand jo ingen ønsker gaac,
 End GUD at faae ;:

8. Op, op min siel bliv ikke træet,
 Al mørkheds vold og magt at giennembryde!
 Hvad klager du, din evne er saa slet,
 Betænk din kraft, som GUD dig lader byde,
 Betænk, at slippe ind ad himlens dør,
 Hvor got det gjør ;:

Nr. 202.

Det koster ey for megen striid,
 En himmel-sindet christen siel at blive;
 Thi er vort kjød skjønt ikke mildt og blødt,
 Naar hun i Christi død sig hen skal give,
 Saa giver GUD den Gud-hengivne aand
 Dog overhaand,
 Dog overhaand.

2. Gjør som et barn, og leg dig ned
 I JESU skjød og hiertens hulde arme,
 Hand skal dig som et barn med kjerlighed
 I sine vunders lye snart giennemvarme,
 Mon det er svart, naar man er ham saa nær,
 At faae ham kjer? ;:

Nr. 202. *Lf. 7.*

8, 3: *huud*] hvortor. — 8, 4: Lk. 24, 49; Ef. 1, 19; *bygd*] tilbyde.
 Nr. 202. Oversættelse. Es ist nicht schwer ein christ zu seyn, G. F. Richter, Schr. s. 1079. Se under nr. 201. Salmen er hos Brorson i højere grad end hos Richter bleven en Jesus-salme; heraf ses fra omtalen af Kristi cæf i 1, 4 og måske et zers (bøn) i 2, 3 er det Faderen, Richter taler om, medens Jesus hos Brorson har en betydningfuld plads i 2, 2; 5, 4; 8, 4. — 1, 1-2: Originalens begyndelselinje svarer usagtelig bedre til salmens indhold end disse to Linier; for salmen går vers for vers ind på at skildre gudsforholdet som noget simpelt og let: en tillidsfuld overgivelse til Gud, som i sin nåde bringer alt det svære i orden. — 1, 3: *thi*] Begrundelsen må være tænkt sådan: Den striid, det koster, er ikke for dyr en pris; Gud sørger nemlig for, at sejren trods alt bliver nået; skjønt end. — 1, 4: se under nr. 201, 1, 4. — V. 2: *jfr.* Mk. 10, 13-16. — 2, 1: *leg*; *læg*. — 2, 2: *hulde*; *kærlige*, *milde*. — 2, 4: i sine vunders lye] under forsoningen og syndsforladelsen.

3. Gud intet ont dig gjøre vil,
Men at din vee, den giør din egen ville;
Byd Gud dit arme bange herte til,
Haand skal det snart med trøst og glæde stille,
Giv Gud din ville, al din ville, snart,
Saa er det klart :,

4. Kast al din frygt og banghed hen,
Hvad skal den meer dit arme herte plage?
Væk op dit sind til hertens fryd igien, 406
Hvo vilde her i naadens tiid forsage,
Siig: fader! tag mit hertes trængsel bort,
Saa er det gjort :,

5. Vær stille i taalmodighed,
Naar du din faders hielp ey strax kand finde,
Forseer du dig, saa gaa den vey du veed,
Og lad dig strax i JEsu blod forbinde,
Saa er din feyl, og hvad du har forseet,
Som aldrig skeet :,

6. I troen lad dit herte roe,
Naar trængsels nat og mørkhed dig vil dække.
Din fader kand du altid sikker troe,
Lad dig kun ingen vind og fare skrekke,
Ja seer det suurt og mørkt i hver en krog,
Saa troe kun dog :,

7. Saa skal dit lys igien opgaae,
Og solen skinne efter nattens skygge,
Hvad du har troet skal synlig for dig staae,

3, 2: *din egen vilje*] *din egen-ville* *18*; *din egen-ville* *19*; orig.: dein eigener wille.
3, 3: *vilje*] *vilje* *19*; *roel*] *Roel* *1*, *3*; *troel*] *troed* *19*; *4*.

3, 4: *stille*] herolige. -- 4, 1: *hen*] bort. -- 4, 2: *hvad*] hvorfor. -- 4, 4: *forseet*]
tabe modet. -- 5, 4: *i JEsu blod forbinde*] Forseelsen har givet sjelen et sår, som
må forbindes, og Jesu blod er tænkt som den lægende salve, jfr. 1. Joh. 1, 7. --
6, 1: *roel*] hvile (verbun); orig.: lass' nur dein hertz im glauben ruhe. -- 6, 4:
vind] stormveje. -- 6, 5: *seer det*] ser det ud. -- 7, 1-3: Der tænkes næppe på
hindens salighed; men det, der loves, er, at der efter den periode, da trængsels-
mødet rådede, skal komme en lysere tid, hvor sandheden af det, man stolede på,
har stadfæstet sig.

Paa GUD du kand frimodig altid bygge,
 En christen i en salig tilstand staaer,
 I hvor det gaacr :,:

8. Op op, min aand, i haab og troe
 Saa sød en GUD dig plai at overgive,
 Gak ind, min siel, og nyd den søde roe,
 Din JESus skal din trang saa let fordrive,
 Med al din nød dig i hans arme kast,
 Hand holder fast :,:

Nr. 203.

Nærmer kun eder, spot, jammer og nød,
 Kommer tillige
 Mod os at krige,
 Her er GUDs tempel og himlenes rige,
 Mægtig at tage mod blodige stød.
 Nærmer kun eder, spot, jammer og nød.

407

2. Elskende siele er alting en lyst,
 Giftigste huc,
 Hedeste hue
 Kand dem fra striden ey skrekke og true,
 Himlen de bære i hierte og bryst.
 Elskende siele er alting en lyst.

3. Haabet hun triner i sikkerste spor,
 Midt i sin møye
 Har hun et øye
 Altid paa kronen, som staaer i det høye.

Nr. 203. *U17.* Variationer fra en håndskreven form bliver meddeelt i et tillæg.

7, 8: (hvor? hvordan end. — 8, 2: plai! fuldt ud. — 8, 4: [trang] trængsel. — 8, 5-8, der i originalen lyder: Die sorg und last wirft nur getrost und kühn Allein auf ihn, har fået en større lydelse, særlig ved den betydningstuede tilføjeelse: Hand holder fast.

Nr. 203. Overanstaltelse. Näherst euch immer, schmerz, mangel und schmach, J. A. Rolke, Schr. s. 838. Gengivelsen er til dels ret fed. — 1, 2: tillige! sammen. — 1, 5: mægtig af! i stand til at. — 2, 2: giftigste huc! hue, som udskyder forgiftede pile. — 3, 2-4: Joh. Ab. 3, 10; 3, 11.